

An artistic illustration of three birds perched on a tree branch. The bird on the left is dark with a prominent crest and a yellow collar. The bird in the middle is smaller and has a yellow circular mark on its head. The bird on the right is also dark with a yellow circular mark on its head. The background is a soft, painterly green with various foliage and a large tree trunk on the left. The overall style is soft and naturalistic.

Brigitte Minne

KLEINE KRAAI

Alain Verster

CIP-GEGEVENS

Koninklijke Bibliotheek Albert I

© TEKST

Brigitte Minne

© ILLUSTRATIES

Alain Verster

VORMGEVING

Dries Desseyn

DRUK

Gedrukt in de Europese Unie
op papier van verantwoorde herkomst

© 2023 Uitgeverij De Eenhoorn bv,
Begoniastraat 2a, B-9810 Eke

D/2023/6048/11
NUR 273
ISBN 978-94-6291-701-9

Uitgegeven met de productiesteun van Literatuur Vlaanderen
Met steun voor de illustrator van Literatuur Vlaanderen

 LITERATUUR
VLAANDEREN

*Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden gereproduceerd,
gedigitaliseerd, publiek beschikbaar gesteld, verspreid, geadapteerd, vertaald
of bewerkt, op welke wijze, via welk kanaal of op welke drager ook, en ongeacht
het doeleinde, zonder voorafgaand schriftelijk akkoord van de uitgever.*

WWW.EENHOORN.BE

KLEINE KRAAI

Brigitte Minne & Alain Verster

DE EENHOORN

Hoog in een oude boom woonde Kleine Kraai met zijn mama en papa.

Roodborstje zat op een tak en streek zijn veren glad.

‘Wat heb jij prachtige veren,’ kraste Kleine Kraai vrolijk.

‘Jij niet!’ snauwde Roodborstje.

‘Wij kraaien dragen een sober pak,’ zei papa deftig.

Kleine Kraai flapperde vrolijk met zijn vleugels.

**‘Kijk, ik kan al
een beetje vliegen!’**

Merel landde in de buurt en begon luidkeels te zingen.
De bek van Kleine Kraai viel open van bewondering.
‘Zo mooi,’ kraste Kleine Kraai en zong een beetje mee.
Merel kromp in elkaar. ‘Jouw gekras gaat me door merg en been.’
‘Kraaien zijn geen zangers,’ legde mama uit.
Mijn gekras valt best mee, dacht Kleine Kraai.
Toen flapperde hij nog wat met zijn vleugels.

Wat wilde hij graag vliegen.

Winterkoninkje hupte en trippelde op een tak.
Kleine Kraai voelde zijn poten kriebelen
en deed ook een dansje.
Er vielen een paar twijgjes uit het nest.
‘Lomperd!’ gilde Winterkoninkje.
‘Straks verpletter je me nog.’
Papa herschikte het nest.
‘We zijn geen dansers, zoon.’
Kleine Kraai klapwiekte met zijn vleugels.
‘Wat ben jij toch een blij vogeltje,’ zei papa.

‘Wanneer mag ik vliegen?’ vroeg Kleine Kraai.
‘Eerst nog wat oefenen,’ antwoordde papa.
Kleine Kraai klapwiekte nog harder.

Kleine Kraai komt net uit het ei. Hij vindt de wereld en iedereen die er woont prachtig. Hij ontdekt al snel dat alle dieren verschillende talenten hebben en hij steekt zijn bewondering niet onder stoelen of banken. Maar zijn de andere dieren ook zo genereus?

Een verrassend prentenboek over een parmantig, piepjong kraaitje dat niet snel zijn kopje laat hangen.

9 789462 917019

DE EENHOORN

ISBN 978-94-6291-701-9

Vanaf 5 jaar